

KÖLTEMÉNYEK.

Legyetek könyörületesek ...

Koldus jár utczahoszzsat,
Mind két szemére vak.
Egy kised gyermek vezetője,
— Szánalmas egy alak.

Boldog volt otthonában,
Kevés idő előtt:
Hű nője s gyermeki valának
És élt öröm között.

És könnyei kiolták
Szemének lángjait:
Örök vakéjnek fátyolával
Borítván csillagit.

De haj! tüzvész dühöngött:
Hajléka oda lett...
Nyomor és inség: sirba vitték
A kiket szeretett...

Koldus jár utczahoszzsat,
Mind két szemére vak.
Egy kised gyermek vezetője,
— Szánalmas egy alak.

Ti, kik jólétkben vagytok,
Ti boldog gazdagok:
Isten nevében a szegénynek,
Oh, tápot adjatok!...

Rédiger Géza.

Az Isten szeretet.

— Hymnus, gyermekek számára. —

Minden a mi kedves, szép,
A föld, lég és fényes ég,
Mező, völgy és a berek
Zengik: Isten szeretet.

Minden fa és szép virág,
Minden fű vagy mozgó ág,
Minden rügy és levelek
Mondják: Isten szeretet.

A kis csermely völgy ölén
Mint rohanva tova mén,
S felszál s csinál felleget,
Igy zug: Isten szeretet..

A mennybéli nagy Isten
Minden jót ad ide lenn.
Zengjünk mi is éneket:
A nagy Isten szeretet.

(Angolból.)

Boros György.

AZ ELHUNYTAK EMLEKEZETE.

GASKELL VILMOS, M. A.

Sz. 1805. júl. 24-én, megh. 1884. jun. 11-én.

Az angol unitárius hitrokonokat érzékeny veszteség érte a Gaskell Vilmos manchesteri lelkész halálával. Nemcsak az egyházi, hanem a politikai lapok is a legmelegebben s nagy elismeréssel irtak a ritka jellemű és sok oldalú műveltséggel bíró férfuról.

Gaskell Vilmos 1805. július hó 24-én született Latchfordban. Minthogy szülői a papi pályára szánták, tanulmányait a Manchester New Collegeben végezte el. 1828. aug. 3-án meghívták papnak, Manchesterbe, a „Cross Streeti“ ekkleziába, a hol élete végéig hirdette az unitárius elveket. Ha még két hónapig él, épen 56 esztendőig szolgált volna ugyanabban az ekkleziában. Mikor a Manchester New College papnövelő intézetet Yorkból megint áthelyezték régi helyére — Manchesterbe — Gaskell az angol-irodalom s történelem tanszékére hívták meg, mely állást oly kitünően töltött be, hogy kedveltebb s tiszteltebb tanár nem volt nála. A midőn a Manchester New College papnövelő-intézetet Londonba tették át, megszűnt tanár lenni, de mint titkár és vizsgáló biztos mindig megjelent a vizsgálatokon; s mi, kik szerencsések valánk őt látni és hallani: sohasem fogjuk elfelejteni apostoli vonzó képét, szivre és értelemre ható magvas beszédeit.

Elnöke volt számos emberbaráti intézetnek; tagja több tudományos társulatnak.

A Manchesterben felállított „Home Missionary Board“-nak (Belmissiora papokat képző intézet) sok ideig igazgatója volt; s ez idő alatt valamint később, mint tiszteletbeli igazgató, mély tudománya, nemes példaadása és buzgósága által nagy befolyást gyakorolt az ifju papnövendékekre. Minthogy a közügyekben is tevékeny részt vett s a népnevelés iránt nagyon érdeklődött: vallásfelekezeti különbség nélkül, általános becsülésben részesült. Tanubizonyosága e közszereket nyilvánulásának az, hogy arczképét a Memorial Hall-ban, melyet a nonconformisták emlékére vallási, nevelési s emberbaráti érdekek előmozdítására alapítottak — helyezték el.

Azonban munkásságának szintere ekkleziája s az unitárius egyház volt. Szívének minden dobbanása, lelkének minden gondolatja az unitárius vallás javára irányult. Ezt el is ismerték az angol unitáriusok s ugyszólva p ü s p ö k ü k n e k tekintették. S bizonyára kevés czimzetes püspök szolgálja egyházát oly odaadó buzgósággal s önzetlen szeretettel, minővel a megboldogult az unitárius egyházat.

Mint szónok is nagy hírnévben állott; mutatja az, hogy a